

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514218335
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7514218335.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne Prvej stavebnej sporiteľne a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovanej Q. X., K.. X.X.XXXX, O. Č. XXX, o zaplatenie 2.814,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 09. januára 2017 č.k. 11C/207/2015 - 46 jednohlasne takto

rozhodol:

Pripúšťa čiastočné späťvzatie žaloby do sumy istiny 149,74 eur s príslušenstvom, v tejto časti rozsudok **z r u š u j e** a konanie čiastočne **z a s t a v u j e**.

Z r u š u j e rozsudok a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že žalobca sa v žalobe domáhal zaviazat' Q. X.S. ako žalovanú v 1. rade a U. F. ako žalovaného v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť jej sumu 2.814,74 eur spolu s príslušenstvom. Svoj nárok odvodzoval od obsahu Zmluvy o mimoriadnom medziúvere zo dňa 18.09.2006, ktorým žalovanej poskytol mimoriadny medziúver 3.319,39 eur, ktorý sa táto zaviazala splácať splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 20,75 eur. Nárok voči žalovanému v 2. rade žalobca zakladal na tom, že tento pristúpil k záväzku žalovanej zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere ako spoludlžník.

3. Súd prvej inštancie odôvodnil svoj rozsudok tým, že pôvodne označený žalovaný v 2. rade U. F. G. A. P. XX.XX.XXXX, teda pred podaním žaloby a z tohto dôvodu konanie voči nemu zastavil uznesením zo dňa 23.02.2015. Poukázal na to, že žalobkyňa napriek uzneseniu, ktoré nadobudlo právoplatnosť ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ponechal pôvodný žalobný návrh, v ktorom žiadal, aby žalovaní boli zaviazaní na zaplatenie uplatnenej sumy spoločne a nerozdielne. S poukazom na § 294 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok ďalej len „C.s.p.“) podľa ktorého zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ konštatoval, keďže predmetom konania je spotrebiteľský vzťah, v ktorom spotrebiteľ vystupuje v procesnom postavení žalovaného, nemá už žalobca možnosť zmeniť pôvodnú formuláciu žaloby a teda mal za to, že v konaní nie je možné uložiť povinnosť osobe, ktorá v dôsledku svojho úmrtia ešte pred začatím konania nemá právnu subjektivitu a z tohto dôvodu žalobu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 257 C.s.p.

4. Dňa 15.06.2017 doručil žalobca súdu prvej inštancie čiastočné späťvzatie žaloby, v ktorom uviedol, že berie späť nárok v časti istiny 149,74 eur spolu s príslušenstvom. Konštatoval, že uvedená suma predstavuje súčet poplatkov za vedenie účtu.

5. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Tento žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a jeho žalobe vyhovieť do výšky 2.665,- eur spolu s úrokom vo výške 7,49 % ročne zo sumy 2.123,17 eur od 06.08.2014 do zaplataenia a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.665,- eur od 06.08.2014 do zaplataenia. V odvolaní uviedol, že pôvodnou žalobou uplatnil voči obom žalovaným titulom poskytnutého úveru ako solidárnym dlžníkom. S poukazom na ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka má za to, keďže mu patrí nárok voči obom žalovaným zaplatiť spoločný dlh spoločne a nerozdielne, je oprávnený domáhať sa splnenia celého záväzku, od ktoréhokoľvek z nich. Má za to, že samotní solidárni dlžníci netvorí procesné nerozlučné spoločenstvo a žalobca ako veriteľ sa môže sám rozhodnúť či si nárok na zaplataenie dlhu bude uplatňovať voči obom dlžníkom, alebo iba voči jednému z nich. Pasívna solidarita teda nezakladá nerozlučné ale samostatné spoločenstvo. Nedostatok procesnej podmienky voči jednému zo solidárne zodpovedných dlžníkov nemá za následok automaticky nemožnosť uplatnenia povinnosti voči druhému zo solidárnych dlžníkov, voči ktorému sú všetky procesné podmienky splnené. Má za to, že súdu nebránilo nič v možnosti zaviazat' na úhradu celého uplatneného nároku žalovanú.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Uviedla, že svoje stanovisko k žalobe uviedla pri svojej výpovedi na súde a viac k veci nemá čo dodať, rozsudok považuje za spravodlivý.

7. Podľa ust. § 370 ods. 1 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Podľa ods. 2 súd späťvzatie nepripustí ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Podľa ods. 3 ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

9. S poukazom na tieto ustanovenia odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby zo sumy istiny 149,74 eur spolu s príslušenstvom, v tejto časti rozsudok zrušil a konanie zastavil.

10. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Súd prvej inštancie založil svoj zamietavý výrok na nesprávnom právnom posúdení a v dôsledku toho aj nesprávne vo veci rozhodol.

11. Z obsahu pôvodnej žaloby vyplýva, že žalobkyňa sa v konaní domáhala zaviazat' pôvodne dvoch žalovaných, teda Q. B. ako žalovanú v 1. rade a U. F.Á.U. ako žalovaného v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť jej sumu istiny 2.814,74 eur spolu s príslušenstvom. Na strane žalovaných takto vzniklo procesné spoločenstvo strán sporu (§ 75 ods. 1 C.s.p.).

12. Podľa ust. § 76 C.s.p. samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

13. Podľa § 77 ods. 1 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

14. Podľa § 78 ods. 1 C.s.p. nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

15. Podľa ods. 2 súd žalobu zamietne ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa ods. 1.

16. Týmito ustanoveniami je upravená otázka procesného spoločenstvá v civilnom sporovom konaní. Pre posúdenie, či sa jedná o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva. Prevažná väčšina spoločenstiev účastníkov má povahu samostatného spoločenstvá. Samotnými spoločníkmi sú aj solidárne zaviazaní dlžníci (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Odo/1708/2006). Solidárny záväzok dlžníkov vyplývajúci z hmotného práva, teda nezakladá bez ďalšieho nerozlučné spoločenstvo účastníkov, o to viac tzv. nútené

spoločenstvo. Odvolací súd považuje za dôvodnú odvoláciu námietku žalobcu, že v danom prípade sa nejedná na strane žalovaných o nerozlučné spoločstvo z povahy veci z ktorého by vyplývalo, že sa rozhodnutie vo veci musí vzťahovať na oboch žalovaných tvoriacich procesné spoločstvo na jednej procesnej strane. Takéto prípady vznikajú spravidla v prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi subjektami. Takémuto právnomu záveru zodpovedá aj procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý potom ako zistil, že pôvodne označený žalovaný v 2. rade zomrel ešte pred podaním žaloby, konanie vo vzťahu k nemu pre nedostatok procesnej spôsobilosti byť účastníkom konania zastavil. Týmto rozhodnutím teda rozhodol o časti pôvodného nároku smerujúceho voči žalovanému v 2. rade. Takýmto procesným postupom, teda sám súd prvej inštancie vzťah medzi žalovanými hodnotil ako samostatné spoločstvo, ktoré umožňovalo rozhodnúť mu osobitným rozhodnutím o nároku vzťahu k jednému zo žalovaných. Z uvedeného je zrejme, že po tomto procesnom rozhodnutí o zastavení konania voči žalovanému v 2. rade Q. X. ostal predmetom konania už iba nárok voči žalovanej v 1. rade Q. X.. Odvolací súd je toho názoru, že takáto procesná situácia nebránila súdu prvej inštancie v možnosti meritórne rozhodnúť vo vzťahu k tejto žalovanej, a to bez potreby úpravy pôvodnej žaloby. S poukazom na tieto dôvody neostávalo odvolaciemu súdu iné, ako rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietavom výroku ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení, vykonať dokazovanie vo vzťahu k nároku voči žalovanej a na základe neho vo veci aj meritórne rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.